

er Meningen, at han ønsker at idømme Hr. Berning en ny Straf ovenpaa den, han alt har udstaaet, om det skulde være Udgangen af det Forslag, han har i Sinde at komme med.

Det ærede Medlem var atter inde paa hele Sterilisationsproblemet, og han nævnte en Gruppe Tilfælde, hvor vi alle er enige om, at Sterilisation ikke skal anvendes, men saa mente det ærede Medlem, at Lægerne, naar de skønnede, at Sterilisation var nyttig, skulde have Lov til at sterilisere. Ja, selvfølgelig, det manglede bare, at de ikke skulde have det. Der er ikke en Sjæl, der spørger det ærede Medlem Hr. Rytter om Tilladelse i saadanne Tilfælde. Det, det drejer sig om her, er det Tilfælde, at det enkelte Individ nærer et Haab om at blive hjulpet gennem Sterilisation. Naar han selv fremsætter et Ønske herom, nærer et Haab om, at den mulig kan hjælpe ham, forekommer det mig at være alt for haardhændet ikke at forsøge et saadant Middel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rytter har Ordet for en kort Bemærkning.

Rytter: Jeg havde tænkt før, da jeg var heroppe paa Talerstolen, at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, men da jeg i Avisen i Dag læste, at det ærede Medlem laa paa Hospital, troede jeg ikke, han var til Stede her. Jeg vilde have gjort en Bemærkning med Hensyn til Retslægeraadet, som jeg i Gaar kritiserede. Det ærede Medlem opfattede det som en Kritik af Lægerne. Det synes jeg dog er yderst forkert. Det, jeg kritiserede ved Retslægeraadet, var, at det træffer sine Afgørelser udelukkende efter Dokumenter.

Med Hensyn til Sterilisationspørgsmaalet sagde det ærede Medlem, at Lægerne havde den og den Anskuelse, og det var klart, at den gik de efter, og der var ikke een af dem, der vilde spørge Hr. Rytter om, hvad de havde Lov til. Det er netop det Standpunkt, jeg har. Lægerne maa her gaa efter rent lægelige Grunde. Men det er saa kedeligt, at Lægerne undertiden har spurgt Justitsministeriet, og dér har de faaet det Svar, at en saadan Handling var i Strid med Straffelovens § 204. Jeg mener ligesom det ærede Medlem, at ikke hvis det er nyttigt, men hvis det er nødvendigt for vedkommende, maa Lægerne selvfølgelig have Lov til at gøre det.

Det ærede Medlem talte om, at jeg igen var inde paa Berning-Sagen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem hørte, at jeg

var nødt til at komme ind paa den paa Grund af det ærede Medlem Hr. Sundbos Udtalelser derom. Det ærede Medlem spurgte mig, om vi vilde have givet Loven saaledes, at den kunde anvendes paa Berning. Det ærede Medlem ved meget godt, at vi var villige til at give Straffelovforslagets Regel, give en Bestemmelse, som Domstolene maatte anvende, men ganske vist pointerede jeg, at jeg troede, at Domstolene vilde komme til et helt andet Resultat; det blev Domstolenes Sag, men jeg troede ikke, man i det Tilfælde kunde anvende Bestemmelsen. Altsaa, vi kunde have faaet Straffelovforslagets Regel, en Regel, som vi kunde blive enige om i visse Tilfælde kunde virke tilbage, men jeg troede ikke, at denne Regel vilde kunne ramme det Tilfælde, som man netop sigtede paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Der er sikkert ikke en eneste Læge, der har spurgt det høje Justitsministerium om Tilladelse til at foretage Sterilisation, naar de fandt, det var formaalstjenligt, men det, Lægerne kan have spurgt om, er, om de maatte foretage et Forsøg paa en Mand, der ønskede Sterilisation. Og det er overfor dette, Justitsministeriet foreløbig har svaret, at det betød en Lemlæstelse, saa det kunde Ministeriet for Tiden ikke give Lov til. Men jeg forstod paa den højtærede Justitsminister, at han havde i Sinde at lempe disse Paragraffer saaledes, at Lægerne i den kommende Tid virkelig fik Lov til at gøre Forsøget, naar det ønskedes.

Pürschel: Jeg har kun nogle korte Bemærkninger at gøre, først til det ærede Medlem Hr. Sundbo, der syntes at ville identificere Straf og Opdragelse. Det kan man nu ikke. Jeg synes ikke, det ærede Medlem behøver at gaa længere end til sine egne Erfaringer, som han har omtalt her i Tinget. Det ærede Medlem har jo fortalt, at han har afsonet en Straf en Gang, og man maa jo gaa ud fra, at Folk, der blot kender en lille Smule til det ærede Medlem, vil vide, at ethvert Forsøg paa Opdragelse vilde være ganske haabløst, saa man kan ikke tænke sig, at nogen dansk Domstol vilde have anlagt et saa irrationelt Synspunkt som at idømme Straf, hvis Opdragelse var det eneste Formaal.

Naar det ærede Medlem med Hensyn til Tilregnelighedsspørgsmaalet sagde, at